

= Ηά Σαματίς αρόνις μάρτιρο ως άνοθεν – –

= φραγγιός αρονις μαρτιρας κ(αι) μιν εχοντας γραματα έγγραφα εγò ω
γραφεας Δια λοΓου ντου}

= Σ έφανος ιερεύς άρόνις εγραφα κ(αι) μαρτιρό ώς ανοθεν:—

216 (φ. 156r-156v [168])

Προικοσύμφωνο

1744, Νοεμβρίου 12

Στεφάνου Σταμάτη Μιξάκη

καὶ Κυριακῆς Μανόλη Παπαδόπουλου

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων παπα-Σταμάτη Ἀρόνη καὶ Ἀνεγνώστη Ἀναπλιώτη ὁ Σταμάτης Ἰωάννου Μιξάκη μετὰ τὴ συμβία του Μαρίνα καὶ ὁ Μανόλης Παπαδόπουλος μετὰ τὴ συμβία του Μαρία κάνουν τὸ προικοσύμφωνο τῶν παιδιῶν των Στεφάνου καὶ Κυριακῆς. Καὶ τῶν δίνουν σπίτια, χωράφια, ἀμπέλια, λίγα ζῶα καὶ ἀντικείμενα τῆς οἰκοσκευῆς. Ποινὴ ἀδελφονομίας 300 ραββία.

1 = Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀπὸ 1744 – Νοεμβρίῳ – 12 – 168

= Τύπος κ(αι) νόμος πάλαιός τε κ(αι) νέος ἐνενομοδετημένος παρὰ Θεοῦ Κυρίου

Παντοκράτορος ἐστὶν ἡ ἐννομο<ς> ποιῆν καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς παιδοποι-
ῖα κ(αι) διὰ

τὸ ἀρέσαι τῆς Αὐτοῦ Μεγαλοπρεποῦς Θεότητος ὁμοῦ κεκλημένος ἐκλή-
θη εἰς

5 στὸν ἐγΓανᾶ πρῶτον γάμον κ(αι) εὐλόγησε αὐτούς, τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον με-
τέβαλεν.

Ἐπειδὴ γοῦν μυστήριον, μυστήριον ὁ γάμος, διὰ τοῦτο πᾶς εὐσεβῆς κ(αι)
ὀρθόδοξος Χριστι-

ανὸς αὐτὸν χρῶνται θεία νεύσει ἐνευσεν κ(αι) εἰς τὰς καρδίας τῶν κάτω-
θεν προσώπων,

ἵνα γάμου κοινωνίαν ξετελεύσουσιν. Ὅθεν ἦσονται ὁ κύρ Σταμάτης Ἰωάν-
νου Μιξάκη

μετὰ τὴν συμβία ντου κερά Μαρίνα ἔχοντας υἱὸν ὀνόματι Στέφανο, ἀπὸ δὲ
τοῦ ἐτέρου}

10 ὁ κύρ Μανόλης Π(α)παδόπουλος μετὰ τὴν συμβία ντου κερά Μαρία ἔχο-
ντας θυγάτηρ ὀνό-

ματι Κυριακὴ κ(αι) ζητᾶ ὁ ἄνωθεν Στέφανος τὴν ἄνωθεν Κυριακὴ διὰ γυ-
ναῖκ=

- α ντου νόμιμον κ(αὶ) εὐλογητικήν, ὡς καθὼς ὀρίζει ἡ Ἁγία τοῦ Χ(ριστο)ῦ
ἐκκλησία κ(αὶ)
καθὼς διακελεύουσι οἱ θεῖοι κ(αὶ) ἱεροὶ νόμοι τῶν Θεοφόρων Π(ατέ)ρων,
εἰς πρῶτον γὰ—
μον κ(αὶ) τὰ ἐξῆς — Ὅθεν διὰ χάριν προικὸς τάξου κ(αὶ) δίνου οἱ γονέ-
οι τῶν παιδιῶ ντως
- 15 τὴν εὐχὴν τοῦ Χ(ριστο)ῦ κ(αὶ) τῆς Παναγίας κ(αὶ) τῶν γονέω ντως καὶ τὴν
ἐδική ντως. Κ(αὶ) πρῶτο τά—
ζου ὁ κύρ Μανόλης μὲ τὴν συμβία ντου τὴν κερά Μαρία τῆς θυγατρὸς
στως τῆς ἄνωθεν Κ—
υριακῆς τὴν ἐορτὴν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως νὰ τὴν ἐορτάζη στὸ Σταυρὸ
τοῦ Κουτέλη
καὶ τὴν ἐορτὴν τῆς Ἀνάστασης στὸν Ἅγιον Κωνσταντῖνο, τὴν κατοικία ποὺ
κάδον[ται]
ἐδικά ντης ἐξόχως τὸ φουρναριὰ ποὺ τὸ καρπίζουν κ(αὶ) νὰ ᾿ναι κρατημέ-
νη νὰ βοηθῇ
- 20 ὅλα τὰ μισὰ νὰ φτιάσουν τὸ ἀπένει ἀπὲρ κ(αὶ) φτιάνοντάς στο νὰ βγαίνου
εἰ γὰρ οἱ νὰ [τὰ] κά—
μη ξάπτι ἡ Κυριακῆ, εἰδὲ νὰ μὴν πορῇ νὰ τοὺς βγάνη, στὴν Ἀφτια τὸ περ-
γάρι τὴν πόρ—
〈πάρ〉τη ντως, γῆς-δέδρη, ἐδικό ντης, τὸ χωράφι στὰ Μνημόρια τὴν πάρ-
τη ντως, τὸ περβόλι στὸν Ἅγι—
ο Ρωμανό, γῆς-δέδρα, τὴν πάρτη ντως, νὰ καρποτρῶνε οἱ γονέοι τὸ μισὸ
ἕως ποὺ ζοῦν κ(αὶ) ἀπο—
βιώνοντάς στως ἐδικό ντης, τὴν προβόλα πῶχουν μὲ τὸ Σακελλάριο ἢ πάρ-
τη ντως ἐδικό ν—
- 25 τῆς, τὸ ἀμπέλι στοὺς Δρυάδες ἐδικό ντης, τὸ ἀμπέλι στὴ Μαντιὰ ἢ πάρ-
τη ντως ἐδικό ν—
τῆς, τὸ χωράφι στὴ Βρύση πῶχουν μὲ τὴ Ξαθὴ τὴν πάρτη ντως, κ(αὶ) τὸ
περβόλι στῶν Ἀργυράδω,
γῆς-δέδρα, τὴν πάρτη ντως, ἕτερο χωράφι {ἐκεῖ} στ' Ἀλωνάκι, γῆς-{δέδρα},
τὴν πάρτη ντως κ(αὶ) στὸ Λεπρὸ τὸ χω-
ράφι, γῆς-δέδρα, ποὺ ἔχουν μὲ τὸν π(α)πα-Λιανὸ τὴν πάρτη ντως, τὴν
προβόλα στὸ Δίστομο Πηγά—
δι τὴν πάρτη ντως, στὸ Ζᾶ τοῦ Καλαντοῦ τὸ χωράφι πῶχει γονικό ντης ἢ
Μαρία κ(αὶ) αὐτὸ ἐ—

- 30 δικό ντης, τὴ νιοτόπα στὴ Ζημιὰ ἢ πάρτη ντως ἐδικά ντης. Κρεββατο-
στρώσια δύο, φορε-
σὲς σκολιανὲς δύο κ(αὶ) μία κασέλα. Χαρανὶ κ(αὶ) τηγάνι, ταβλομάντηλο
ἓνα, πετζέτ-
ες δέκα, πιδάρια δύο, μεθύρες τρεῖς, σκάφη κ(αὶ) πινακωτὲς δύο κ(αὶ)
πλαστήρι· ὅ,τι λιανικὰ
χρειασίδια τὰ μισὰ ἐδικά ντης, κ(αὶ) ροδέλα κ(αὶ) κάθε ἄλλη μασαρία τῆς
νοικοκυρᾶς κατὰ
τὴν τάξιν. Τὴ δαμαλίδα πῶχουν μὲ τὸ Λουρδᾶ τὸ ἓνα τετάρτι ἐδικό ντης.
Τὰ κρεββατοστρώ-
35 σια ποὺ ἄνωθεν λέμεν νὰ κρατοῦ οἱ γονεοὶ τὸ ἓνα πάπλωμα ἕως ὅπου ζοῦν
κ(αὶ) ἀποβιώ-
νοντάς στο ἐδικό ντης — Ἀρχὴ κ(αὶ) τοῦ ἀδρός. Τάξει κ(αὶ) ὁ κύρ Στα-
μάτης μὲ τὴν συμβία ντου τὴν
Μαρίνα τοῦ υἱοῦ ντως τοῦ Στεφάνου τὴν νύχην ντως. Τὸ ἀμπέλι τοῦ Πέ-
τρου τὴν πάρτη ντου τοῦ
Κάμπου τὸ ἀμπέλι τὴν πάρτη ντου τοῦ Μαντα τὸ ἀμπέλι τὴν πάρτη ντους
νὰ καίποισιν
οἱ γονεοὶ τὰ μισὰ ἕως ποὺ ζοῦν κ(αὶ) ἀποβιώνοντάς στως ἐδικά ν[του], τοῦ
Βελάνου τὸ χωράφι, γῆς-δέδρ-
40 α, τὴν πάρτη ντου, τῆς Πλατυβόλας τὸ περβόλι ἢ πάρτη ντως ἐδικό ντου
ἀ τὴ σήμερο, κ(αὶ) τὸ
χωράφι τῷ Βαρῷ τὴν πάρτη ντου, κ(αὶ) τοῦ Ἀτζιγγανάκη τὲς ἐλιὲς τὴν
πάρτη ντου κ(αὶ) αὐτὰ ἀ τὴ
σήμερο, τοῦ Καπιστρά τὸ περβόλι, γῆς-δέδρα, τὴν πάρτη ντως νὰ τό 'χουν
μαζὶ πάντοτες, τὲς
ἐλιὲς πῶχουν στὸ Φυρρὸ Χωράφι, μέσα κ(αὶ) ὅξω ἐκεῖ, νὰ τὲς ἔχουν μαζὶ
πάντοτες, κ(αὶ) καύκαρο πῶ-
χει ἐκεῖ ἢ πάρτη ντως ἀ τὴν σήμερο, τὲς ἐλιὲς πῶχουν στὴ Βίγλα νὰ τὲς
ἔχουν μαζὶ πάντοτες,
45 στὸ Μαυροπέτρι στὸ περβόλι μισὴ πάρτη, γῆς-δέδρα, νὰ τὰ 'χου μαζὶ πά-
ντοτες, στὰ Κρηνιὰ
τὸ χωράφι τὴν πάρτη ντως, γῆς-δέδρα, νὰ τὰ 'χου μαζί, τὸ χωράφι στὶς
Ἀλοόμαδρες κ(αὶ) στὸν
Τοῖχο τὸ χωράφι ποὺ τὰ 'χουν μὲ τὸ Σουλῆ κ(αὶ) αὐτὰ νὰ τὰ 'χουν μαζὶ τὴν
πάρτη ντως, στοῦ Ραῖση τὸ χω-

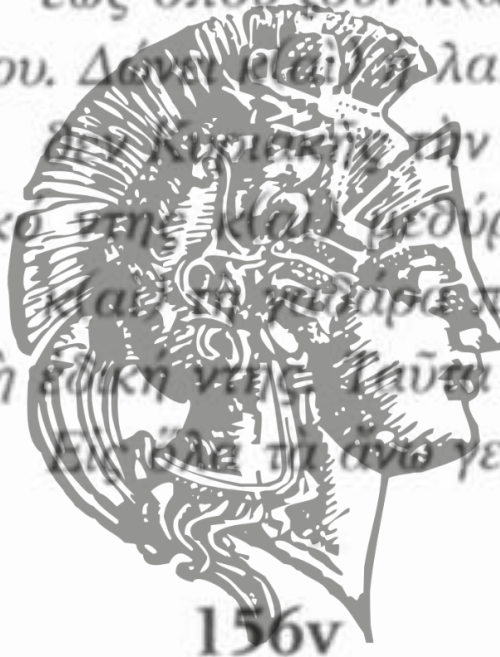
ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ράφι τὴν πάρτη ντως νὰ τό 'χουν μαζί, τὸ χωράφι στὸν Ἅγιον Σῶζο τὴν
 πάρτη ντως νὰ τό 'χου
 μαζί. Τὸ μιτάτο στὰ Πετρόνια ποὺ ἔχουν ἐδικός σου. Ὅ,τι ζωντόβολα
 χοντρά ἔχουν νὰ τὰ
 50 'χουν μαζί κ(αὶ) τὰ λιανὰ ζωντόβολα πῶχουν νὰ τρῶνε οἱ γονιοὶ τὸ μισὸ
 διάφορο κ(αὶ) ἀποβιώνοντάς στους
 ἐδικά ντου, τὴ σ<υ>κιὰ πῶχουν μὲ τὸ Μιχάλη τοῦ Κρασσᾶ στὸ περγάρδι
 τοῦ Γιάννη Ἀνουμερίτη ἢ πάρτη ντως ἐ-
 δική ντου. Ὅλα τὰ σιδερικὰ πῶχουν νὰ κυβερνοῦνται μαζί κ(αὶ) ἀποβιώ-
 νοντας οἱ γονέοι ἐδικά ντου.
 Πιδάρια, μεθύρες, λιανικὰ χρειασιδία ὅσα ἔχουν τὰ μισὰ ἐδικά ντου κ(αὶ)
 ἓνα τηγάνι. Τοῦ Βε-
 λάνου τὸ χωράφι, ποὺ ἄνωθεν γράφομεν, νὰ καρποτρῶνε οἱ γονέοι τὰ μισὰ
 ἕως ὅπου ζοῦν κ(αὶ) ἀ-
 55 ποβιώνοντάς τως ἐδικό ντου. Δίνει ἑαῖν ἡ λαλά της ἡ Θεοδώρα τῆς ἄνω-
 ῖν Καρακλή τὴν πάρτη ντης στὴν
 Σπερπατούδα πῶχει γονικὸ ντης κ(αὶ) μεθύρες δύο κ(αὶ) ἓνα σκαφίδι
 κ(αὶ) τὴ πελάρα πῶχει μὲ τὸν υἱό ντης
 τὸ Γεώργη τὴ γρῖα ἢ ἑμισὴ ἐδική ντης. Ταῦτα πάντα κ(αὶ) τὴν εὐχή ντως.
 Εἰς ὅλα τὰ ἄνω γε{γραμμένα}

156v

ἔμειναν κοτέντοι κ(αὶ) ἀνεπαμένοι στερεώνοντάς το μὲ πένα κ(αὶ) κοντά-
 να τῆς ἀ-
 φεδίας ρ. 30. Ὁ ἀδετήσας εἰς στὰ ὀπισθεν νὰ τὰ ζημιουῖται κ(αὶ) πάλιν
 τὸ παρὸν νὰ
 60 μένη σταθερόν, βέβαιον κ(αὶ) ἀνέκοπτον. Κ(αὶ) εἰς βεβαίωσιν προσκαλοῦν
 κ(αὶ) ἀξιοπίστους
 μάρτυρες εἰς ἀσφάλειαν κ(αὶ) τὰ ἐξῆς:— Ἀκόμη λέγει ὁ ὀπισθεν Σταμά-
 της πὼς τὸ
 χρέος ποὺ χρεωστοῦν νὰ πληρώνη τὰ μισὰ ὁ υἱός σου ὁ Στέφανος διὰ
 μαρτυρίας τῶν κάτω-
 δεν — — — — —
 = Ηα ζαματις αρονις μαρτιρο ως ανοθεν —
 65 = ανεγνοσις αναπλιοτις μαρτιρο τανοθεν — — —
 ζέφανος ἱερεὺς ἀρόνις ἐγραψα κ(αὶ) μαρτιρό ὡς ἀνοθεν:—

